

contribuția la o lume mai bună în jurul dumneavoastră, ci și la lumea din dumneavoastră înșivă”⁵.

Ann M. Dibb, a doua consilieră în Președinția generală a Tinerelor Fete:

„Lucrurile mici și simple pe care alegeți să le faceți astăzi vor deveni, mâine, binecuvântări mari și glorioase”⁶.

Elaine S. Dalton, președinta generală a Tinerelor Fete: „Poate o tânără fată neprihănită să schimbe lumea? Răspunsul este un răsunător «da!». Este vorba despre lucrurile pe care le faceți zilnic, consecvent, care vă vor întări să fiți o conducătoare și un exemplu – rugăciunea zilnică, studiul zilnic al scripturilor, supunere zilnică, slujirea zilnică a celorlalți. Pe măsură ce faceți aceste lucruri, vă veți apropia de Salvator și veți deveni din ce în ce mai asemănătoare cu El”⁷.

Președintele Thomas S. Monson: „Tinerii mei prieteni, fiți puternici. Știți să faceți diferența între ce este bine și ce este rău și nicio deghizare, sub orice formă ar apărea, nu poate schimba acel adevăr. Dacă așa numiții dumneavoastră prieteni vă îndeamnă să faceți orice din ceea ce știți că este greșit, dumneavoastră să fiți cel care susține dreptatea, chiar dacă trebuie să faceți singur aceasta”⁸. ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Fie ca voi să aveți curaj”, *Liabona*, mai 2009, p. 127.
2. Elaine S. Dalton, „Veniți, să ne suim la muntele Domnului” *Liabona*, mai 2009, p. 121.
3. Henry B. Eyring, „Umblați în lumină”, *Liabona*, mai 2008, p. 123.
4. Mary N. Cook, „O viață virtuoasă – pas cu pas”, *Liabona*, mai 2009, p. 117.
5. Dieter F. Uchtdorf, „Fericirea, moștenirea dumneavoastră”, *Liabona*, nov. 2008, p. 119.
6. Ann M. Dibb, „Fii o pildă pentru credincioși”, *Liabona*, mai 2009, p. 114.
7. Elaine S. Dalton, „Se vede pe fața voastră”, *Liabona*, mai 2006, p. 109.
8. Thomas S. Monson, „Exemple de neprihănire”, *Liabona*, mai 2008, p. 65.

Președintele Dieter F. Uchtdorf,
al doilea consilier în Prima Președinție

Să trăiți fericite pentru totdeauna

Tatăl Ceresc vă oferă cel mai mare dar dintre toate – viața veșnică – și ocazia și binecuvântarea infinită a încheierii propriei voastre povești cu „au trăit fericiți pentru totdeauna”.

Dragile mele surori tinere din toată lumea, sunt recunoscător și onorat să fiu cu voi astăzi. Președintele Thomas S. Monson și toți conducătorii Bisericii vă iubesc; ne rugăm pentru voi și ne bucurăm de credința voastră.

De-a lungul anilor, am avut ocazia să aud multe limbi frumoase – fiecare, la rândul ei, este fascinantă și remarcabilă; fiecare are șarmul ei deosebit. Dar oricât de diferite pot fi aceste limbi, ele au, deseori, lucruri în comun. De

exemplu, în cele mai multe limbi, există o expresie așa de magică și plină de promisiuni cum poate nu există alta în lume. Această expresie este: „A fost odată, ca niciodată”.

Nu sunt aceste cuvinte minunate la începutul unei povești? „A fost odată, ca niciodată” promite ceva: o poveste cu peripeții și iubire, o poveste cu prințese și prinți. Poate include povești despre curaj, speranță și dragoste nepieritoare. În multe dintre aceste povești, frumosul învinge urâtul și binele învinge răul. Dar poate cel mai mult îmi place atunci când dăm ultima pagină și ochii ajung la ultimele rânduri și vedem cuvintele fermecate: „Și au trăit fericiți pentru totdeauna”.

Nu este oare ceea ce ne dorim cu toții: să fim eroii și eroinele propriilor noastre povești, să triumfăm asupra adversității, să trăim viața în toată splendoarea ei și, la sfârșit, să trăim fericiți pentru totdeauna?

Astăzi, doresc să vă atrag atenția asupra unui lucru foarte important, deosebit de important. Pe prima pagină a broșurii Progresul personal al tinerelor fete veți găsi aceste cuvinte:

„Sunteți fiice iubite ale Tatălui Ceresc, fiice care s-au pregătit să vină pe pământ în acest moment, având un scop sacru și glorios”.¹

Dragi surori, aceste cuvinte sunt adevărate! Ele nu sunt inventate ca într-un basm! Nu este oare remarcabil să știm că Tatăl nostru Ceresc veșnic vă cunoaște, vă aude, veghează asupra voastră și vă iubește cu o dragoste infinită? De fapt, iubirea Lui pentru voi este atât de mare, încât El v-a oferit această viață pământească ca un dar prețios dintr-o poveste cu „A fost odată, ca niciodată”, pentru ca să terminați propria voastră poveste adevărată de peripeții, încercări și ocazii pentru măreție, noblețe, curaj și iubire. Și, mai presus de toate, El vă oferă un dar mai presus de orice preț și înțelegere. Tatăl Ceresc vă oferă cel mai mare dar dintre toate – viața veșnică – și ocazia și binecuvântarea infinită a încheierii propriei voastre povești cu „au trăit fericiți pentru totdeauna”.

Dar o asemenea binecuvântare nu vine fără a plăti un preț. Nu este dată, pur și simplu, pentru că o doriți. Vine doar atunci când înțelegeți cine sunteți și ce trebuie să deveniți pentru a fi demne de un asemenea dar.

Încercarea face parte din călătorie

Gândiți-vă, o clipă, la basmul vostru favorit. În acea poveste, personajul principal poate fi o prințesă sau o țărăncă; ea poate fi o sirenă sau o mulgătoare, o stăpână sau o servitoare. Veți descoperi că toate au un lucru în comun – ele trebuie să învingă adversitatea.

Cenușăreasa trebuie să le suporte pe mama ei vitregă și reaa și pe surorile ei vitrege și rele. Ea este constrânsă să îndure ore îndelungate de servitute și batjocură.

În „Frumoasa și bestia”, Belle devine prizoniera unei bestii înfricoșător

de urâtă pentru a-l putea salva pe tatăl ei. Ea își sacrifică familia și căminul, tot ceea ce îi este drag pentru a petrece câteva luni în castelul bestiei.

În povestea „Rumpelstiltskin”, un morar sărac promite regelui că fiica lui poate să toarcă din paie fire de aur. Imediat, regele trimite după ea și o închide într-o cameră cu o grămadă de paie și o roată de tors. Mai departe în poveste, ea se confruntă cu pericolul de a-și pierde primul copil, dacă nu poate ghici numele vrăjitorului care a ajutat-o în această sarcină imposibilă.

În fiecare dintre aceste povești, Cenușăreasa, Belle și fiica morarului trebuie să treacă prin tristețe și încercări înainte de a putea ajunge la „Au trăit fericiți pentru totdeauna”. Gândiți-vă la aceasta. A fost vreodată o persoană care nu a trebuit să treacă prin propria sa vale întunecată a ispitei, a încercării și a tristeții?

Între „A fost odată ca niciodată” și „Au trăit fericiți pentru totdeauna” toate personajele au trebuit să treacă peste o mare adversitate. De ce trebuie să avem toți parte de tristețe și tragedie? De ce nu putem pur și simplu să trăim în fericire și pace, fiecare zi fiind plină de minuni, bucurie și iubire?

Scripturile ne spun: „Trebuie să fie o opoziție în toate lucrurile”² pentru că fără ea nu am putea deosebi dulcele de amar. Ar simți alergătoarea de maraton triumful de a termina cursa dacă ea nu ar fi simțit durerea orelor în care

a forțat pentru a-și depăși limitele? Ar simți pianista bucuria de a fi stăpânit o sonată complicată fără efortul din orele de exerciții?

În povești, ca și în viață, adversitatea ne învață lucruri pe care nu le putem învăța în alt fel. Adversitatea ajută la dezvoltarea unui caracter profund care nu se poate realiza în alt fel. Tatăl nostru Ceresc Iubitor ne-a trimis într-o lume plină de provocări și încercări, pentru ca noi, prin opoziție, să putem învăța înțelepciune, să devenim mai puternici și să avem parte de bucurie.

Permiteți-mi să vă împărtășesc o experiență personală pe care am avut-o în adolescență, în timp ce familia noastră frecventa Biserica în Frankfurt, Germania.

Într-o duminică, misionarii au adus, la adunările noastre, o familie nouă pe care nu o mai văzusem înainte. Era o mamă cu două fiice frumoase. M-am gândit că acești misionari au făcut o treabă foarte, foarte bună.

În mod deosebit, am observat-o pe una dintre fiice cu un păr excepțional, închis la culoare și cu ochi mari căprui. Numele ei era Harriet și cred că m-am îndrăgostit de ea din primul moment în care am văzut-o. Din nefericire, această frumoasă tânără fată nu părea să aibă aceleași sentimente pentru mine. Erau mulți tineri băieți care doreau s-o cunoască și eu am început să mă întreb dacă ea m-ar putea vedea vreodată altfel decât ca pe un prieten.

Dar eu nu am lăsat acest lucru să mă descurajeze. Am găsit modalități de a fi acolo unde era ea. Când dădeam împărtășania, mă asiguram ca eram în locul potrivit pentru ca eu să fiu cel care-i dădea împărtășania.

Atunci când aveam activități speciale la Biserică, treceam cu bicicleta pe la casa Harrietei și sunam la ușă. De obicei, răspundea mama ei. De fapt, ea a deschis fereastra bucătăriei apartamentului lor de la etajul al patrulea și a întrebat ce doream. Am întrebat-o dacă Harriet dorea s-o duc la Biserică pe bicicleta mea. Mama Harrietei a spus: „Nu, ea va veni mai târziu, dar eu aș fi fericită să merg cu tine pe bicicletă la Biserică”. Asta nu era exact ceea ce aveam în gând, dar cum puteam să refuz?

Astfel, am mers amândoi cu bicicleta la Biserică. Trebuie să recunosc că aveam o bicicletă foarte frumoasă. Mama Harrietei s-a așezat pe cadrul bicicletei, chiar în fața mea și eu am încercat să fiu cel mai elegant „șofer de biciclete” care trecea pe drumurile din pietre aspre de pavaj.

Timpul a trecut. Frumoasa Harriet se întâlnea cu mulți alți tineri și se părea că eu nu puteam să mă apropiu de ea.

Am fost dezamăgit? Da.

Am fost înfrânt? Categoriec nu!

De fapt, uitându-mă în urmă, recunosc că nu este de loc rău să fii în relații bune cu mama fetei visurilor tale.

Ani mai târziu, după ce am terminat pregătirea de pilot de luptă în forțele aeriene, am avut parte de un miracol modern, acela fiind răspunsul Harrietei la curtea mea continuă. Într-o zi, ea a spus: „Dieter, te-ai maturizat mult în ultimii ani”.

M-am mișcat repede după aceea și, în câteva luni, m-am căsătorit cu femeia pe care am iubit-o chiar din prima clipă când am văzut-o. Procesul nu a fost ușor – au fost momente de suferință și

disperare – dar în cele din urmă, fericirea mea a fost deplină și încă este, chiar și mai mare.

Dragile mele surori, trebuie să știți că veți avea parte de propria voastră adversitate. Niciuna nu este scutită. Veți suferi, veți fi ispitite și veți face greșeli. Veți învăța pe propria voastră piele ceea ce a învățat fiecare eroină: creșterea și tăria vin ca urmare a biruirii provocărilor.

Reacția voastră față de adversități și nu adversitatea în sine este cea care determină modul în care se va desfășura povestea vieții voastre.

Sunt unele printre voi care, deși tinere, au avut deja parte de multă tristețe și supărare. Inima îmi este plină de compasiune și dragoste pentru voi. Cât de prețioase sunteți pentru Biserică! Cât de iubite sunteți de Tătl vostru Ceresc! Deși vi se poate părea că sunteți singure, îngerii sunt cu voi. Deși puteți simți că nimeni nu poate înțelege profunzimea disperării voastre, Salvatorul nostru, Isus Hristos, o înțelege. El a suferit mai mult decât ne putem imagina și El a făcut aceasta pentru noi; El a făcut-o pentru voi. Nu sunteți singure.

Dacă simțiți, vreodată, că povara voastră este prea grea pentru a putea fi dusă, deschideți-vă inima în fața Tătlui Ceresc și El vă va sprijini și vă va binecuvânta. El vă spune, așa cum i-a spus lui Joseph Smith: „Adversitățile și suferințele [voastre] vor fi numai pentru un scurt timp; și după aceea, dacă [îndurați] bine, Dumnezeu [vă] va exalta în cer”.³

Îndurarea adversității nu este singurul lucru pe care trebuie să-l faceți pentru a avea o viață fericită. Permiteți-mi să repet, modul în care reacționați la adversitate și ispită este un factor decisiv în ajungerea voastră la stadiul de a trăi „fericiți pentru totdeauna”.

Rămâneți fidele față de ceea ce știți că este corect

Dragi surori, mult iubite surori tinere, rămâneți fidele față de ceea ce știți că este corect. Oriunde vă uitați, astăzi, veți găsi promisiuni de fericire. Reclamele din reviste vă promet o fericire totală dacă veți cumpăra o anumită haină, șampon sau fard. Anumite programe din mass-media le prezintă într-un mod încântător pe cele care îmbrățișează răul sau care cedează instinctelor carnale. Deseori, aceleași persoane sunt prezentate ca modele de succes și realizare.

Într-o lume în care răul este prezentat ca bine și binele ca rău, câteodată este dificil să știi adevărul. Într-o oarecare măsură, este aproape ca în dilema Scufiței Roșii: atunci când nu ești foarte sigură dacă ceea ce vezi este bunica mult iubită sau este un lup periculos.

Am petrecut mulți ani în carlinga unui avion. Sarcina mea era să aduc în siguranță un avion mare cu reacție din orice parte a lumii la destinația noastră dorită. Știam cu certitudine că, dacă doream să călătoresc de la New York la Roma, trebuia să zbor spre est. Dacă cineva mi-ar spune că ar trebui să zbor spre sud, aș ști că nu există adevăr în cuvintele lui. Nu aș avea încredere în aceste cuvinte pentru că știu acest lucru. Indiferent de cât de convingător ar fi, indiferent de cât de măgulitor ar fi, indiferent de mită sau amenințări, nimic nu m-ar putea convinge că, dacă zbor spre sud, aș ajunge la destinație, pentru că eu știu acest lucru.

Cu toții căutăm fericirea și cu toții încercăm să ne găsim fericirea proprie de a trăi fericiți pentru totdeauna. Adevărul este: Dumnezeu știe cum să ajungem acolo! Și El a creat o hartă pentru voi; El știe drumul. El este Tătl vostru Ceresc Preaiubit care caută binele și fericirea voastră. El dorește cu toată iubirea unui Tătl Perfect și Pur ca

voi să ajungeți la destinația divină. Harta este la dispoziția tuturor. Ea dă îndrumări explicite despre ceea ce trebuie să faceți și unde trebuie să mergeți oricine se străduiește să vină la Hristos și „să [fie martor al] lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile”.⁴ Tot ceea ce aveți de făcut este să aveți încredere în Tatăl nostru Ceresc. Să aveți suficientă încredere astfel încât să urmați planul Lui.

Cu toate acestea, nu toți vor urma harta aceasta. Poate că ei se vor uita la ea. Ei pot să creadă că este bună, poate chiar adevărată. Dar ei nu urmează indicațiile divine. Mulți cred că orice drum îi va duce la a trăi „fericiți pentru totdeauna”. Unii pot deveni chiar furioși atunci când alții care știu drumul încearcă să-i ajute și li-l arată. Ei cred că asemenea sfaturi sunt depășite, irelevante, fără legătură cu viața modernă.

Dragi surori, ceea ce ei cred este greșit.

Evanghelia este drumul spre a trăi „fericiți pentru totdeauna”.

Înțeleg că uneori, unii se pot întreba de ce frecventează adunările Bisericii sau de ce este așa de important să citească scripturile în mod regulat sau să se roage zilnic la Tatăl nostru Ceresc. Iată răspunsul meu: Faceți aceste lucruri pentru că ele fac parte din drumul lui Dumnezeu pentru voi. Și acest drum vă va duce la destinația de a trăi „fericiți pentru totdeauna”.

„Au trăit fericiți pentru totdeauna” nu este ceva care se găsește doar în basme. Voi puteți obține acest lucru. Este la dispoziția voastră! Dar trebuie să urmați harta Tatălui nostru Ceresc.

Dragi surori, vă rog, îmbrățișați Evanghelia lui Isus Hristos! Învățați să-L iubiți pe Tatăl nostru Ceresc cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul. Umpleți-vă sufletele cu virtute și iubiți bunătatea. Străduiți-vă întotdeauna să

arătați ce-i mai bun în voi și în alții.

Învățați să acceptați și să acționați conform valorilor Tinerelor Fete. Trăiți în conformitate cu standardele din broșura *Pentru întărirea tineretului*.

Aceste standarde vă ghidează și vă îndrumă spre a trăi „fericiți pentru totdeauna”. Trăind în conformitate cu aceste standarde veți fi pregătite să faceți legăminte sacre în templu și să vă stabiliți propria moștenire a bunătății în situațiile voastre individuale. „Stați... în locuri sfinte și nu vă clintiiți”⁵, indiferent de ispite sau dificultăți; vă promit că generațiile viitoare vă vor fi recunoscătoare și vor lăuda numele vostru pentru curajul și credința voastră în acest timp crucial al vieții voastre.

Dragile mele surori tinere, voi care susțineți adevărul și neprihănirea, care căutați bunătatea, voi care ați intrat în apele botezului și umblați pe căile Domnului, Tatăl nostru din Cer a promis că veți „[zbura] ca vulturii; [alerga] și nu [veți] obosi, [umbla] și nu [veți] osteni”.⁶ Nu „[veți] fi [înșelate]”.⁷ Dumnezeu vă va binecuvânta și veți prospera.⁸ „Porțile iadului nu vă vor birui;... și Domnul Dumnezeu va dispersa puterile întunericului din fața voastră și va clătina cerurile pentru binele vostru și pentru slava numelui Său”.⁹

Dragi surori, noi vă iubim. Ne rugăm pentru voi. Fiți puternice și îmbărbătați-vă. Sunteți cu adevărat

fiice de spirit de viață nobilă ale Atotputernicului Dumnezeu. Sunteți prințese menite să deveniți regine. Propria voastră poveste minunată a început deja. „A fost odată ca niciodată” este acum povestea voastră.

În calitate de apostol al Domnului Isus Hristos, vă las cu binecuvântarea mea și vă promit că, dacă acceptați și trăiți în conformitate cu valorile și principiile Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos, „[veți fi] pregătite să [întăriți] căminul și familia, să [faceți] și să [păstrați] legăminte sacre, să [primiți] rânduielile din templu și să [vă bucurați] de binecuvântările exaltării”.¹⁰ Și va veni ziua când veți întoarce paginile finale ale propriei voastre povești glorioase; acolo veți citi și veți simți îndeplinirea acelor cuvinte binecuvântate și minunate: „Și ei au trăit fericiți pentru totdeauna”. Despre aceasta vă mărturisesc în numele sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. *Progresul personal al Tinerelor Fete* (broșură, 2009), p. 1.
2. Vezi 2 Nefi 2:11, 15.
3. Doctrină și legăminte 121:7-8.
4. Mosia 18:9.
5. Doctrină și legăminte 87:8.
6. Isaia 40:31.
7. Joseph Smith – Matei 1:37.
8. Vezi Mosia 2:22-24.
9. Doctrină și legăminte 21:6.
10. *Progresul personal al Tinerelor Fete*, p. 5.